

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 577

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 iunie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
308.	— Decizie privind eliberarea, la cerere, a doamnei Gabriela-Otilia Romașcanu din funcția de director de cabinet al prim-ministrului, cu rang de secretar de stat, în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului	2
309.	— Decizie privind eliberarea doamnei Adriana Pistol, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății	2
310.	— Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Eugen Constantin din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului	3
311.	— Decizie privind eliberarea, la cerere, a doamnei Beatrice-Florina Drăghiciu din funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului	3
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 161 din 5 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	4–8

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea, la cerere, a doamnei
Gabriela-Otilia Romaşcanu din funcţia de director de cabinet
al prim-ministrului, cu rang de secretar de stat,
în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

Având în vedere cererea doamnei Gabriela-Otilia Romaşcanu,
în temeiul art. 19, art. 22 alin. (5) şi al art. 29 din Ordonanţa de urgenţă a
Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările
ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna
Gabriela-Otilia Romaşcanu se eliberează, la cerere, din funcţia de director de
cabinet al prim-ministrului, cu rang de secretar de stat, în cadrul Cancelariei
Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

Bucureşti, 23 iunie 2025.
Nr. 308.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea doamnei Adriana Pistol, la cerere,
din funcţia de secretar de stat la Ministerul Sănătăţii**

Având în vedere cererea doamnei Adriana Pistol, înregistrată la Cabinetul
prim-ministrului cu nr. 5/5.430 din 23 iunie 2025,
în temeiul art. 29 şi al art. 31 lit. d) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului
nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Adriana
Pistol se eliberează, la cerere, din funcţia de secretar de stat la Ministerul Sănătăţii.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

Bucureşti, 23 iunie 2025.
Nr. 309.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea, la cerere, a domnului Eugen Constantin
din funcția de consilier de stat
în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

Având în vedere cererea domnului Eugen Constantin, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.422 din 23 iunie 2025,

în temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Eugen Constantin se eliberează, la cerere, din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

București, 23 iunie 2025.
Nr. 310.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea, la cerere, a doamnei
Beatrice-Florina Drăghiciu din funcția de consilier de stat
în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului**

Având în vedere cererea doamnei Beatrice-Florina Drăghiciu, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.425 din 23 iunie 2025 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/19.131/C.T. din 23 iunie 2025,

în temeiul art. 19, art. 21 alin. (1), art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 1 iulie 2025, doamna Beatrice-Florina Drăghiciu se eliberează, la cerere, din funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

București, 23 iunie 2025.
Nr. 311.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 161

din 5 mai 2025

Dosar nr. 212/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Cristina Trușescu	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă
Alina-Irina Prisecaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilian Constantin Meiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina-Gianina Prelipcean	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.659/120/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 21 ianuarie 2025, în Dosarul nr. 1.659/120/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

a) dacă odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 31/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2020 privind trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului și pentru modificarea unor acte normative și trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 212/1/2025, este legal

Guvernului, cu schimbarea titulaturii sale în „organ de specialitate al administrației publice centrale”, salariul de bază al salariaților personal contractual trebuia recalculat prin trecerea la capitolul II subcapitolul 1 secțiunea I — Salarii pentru personalul contractual din administrația publică centrală litera b) — Funcții de execuție din anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

b) dacă recalcularea trebuia efectuată prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul stabilirii nivelului de salarizare al personalului contractual încadrat în cadrul unei unități teritoriale la nivelul salariului în plată pentru o funcție similară din cadrul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Aparat propriu, Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Serviciul pentru Probleme Speciale Ilfov și Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Serviciul pentru Probleme Speciale București.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Legea nr. 31/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2020 privind trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului și pentru modificarea unor acte normative (Legea nr. 31/2021).

„**Articol unic.** — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91 din 27 mai 2020 privind trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 4 iunie 2020, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 7 punctul 1, alineatul (2) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2) Rezervele de stat fac parte din domeniul privat al statului și se administrează de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, care se organizează și funcționează prin hotărâre a Guvernului ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului, precum și ca instituție publică din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională.»»

9. Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale (Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009)

„Art. 9. — (1) Personalul Administrației Naționale se compune din: funcționari publici, personal contractual, funcționari publici cu statut special și cadre militare în activitate detașate de la Ministerul Apărării Naționale, cărora li se aplică prevederile legislației specifice în domeniu. (...)”

10. Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 82/1992)

„Art. 1. — (...) (5) *Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale are în subordine unități teritoriale, cu personalitate juridică, ai căror conducători au calitatea de ordonatori secundari sau terțiari de credite, în funcție de profilul de activitate sau zona de competență, stabilite conform dispozițiilor art. 11.*”

11. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)

„Art. 6 — *Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...) b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;*”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

12. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată la 23 aprilie 2024 pe rolul Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă nr. 1.659/120/2024, astfel cum a fost precizată, reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual (S.N.P.P.C.) din Ministerul Administrației și Internelor (M.A.I.), prin Biroul Teritorial X, în numele și pentru membrii de sindicat H.C. și L.V., a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale (A.N.R.S.P.S.) — Unitatea Teritorială Y:

— obligarea pârâtei la emiterea actelor administrative de încadrare a reclamanților personal contractual civil în anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, capitolul II privind salarizarea personalului contractual din administrația publică centrală din Legea-cadru nr. 153/2017 — litera b) — Funcții de execuție, având în vedere funcția deținută de fiecare reclamant, începând cu data de intrării în vigoare a Legii nr. 31/2021;

— recunoașterea stării de discriminare în care se află reclamanții din punct de vedere salarial în raport cu salariații civili încadrați la A.N.R.S.P.S. — Aparat propriu, A.N.R.S.P.S. — Serviciul pentru probleme Speciale Ilfov și Serviciul pentru Probleme Speciale București și obligarea angajatorului la înlăturarea acesteia;

— obligarea pârâtei la plata diferențelor salariale dintre salariul primit și salariul ce trebuia plătit conform anexei nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” capitolul II privind salarizarea personalului contractual din administrația publică centrală litera b) — Funcții de execuție, având în vedere funcția deținută de fiecare reclamant, începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 31/2021, sume actualizate cu inflația și dobânda legală penalizatoare.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

13. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

14. Părțile au formulat puncte de vedere cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. În opinia instanței de trimitere, prin aplicarea art. 10 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009, care prevede că unitățile teritoriale din cadrul pârâtei nu au personalitate juridică, coroborat cu art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și cu modificarea legislativă adusă în ceea ce privește subordonarea A.N.R.S.P.S. în mod direct Guvernului, se poate concluziona că inclusiv unitățile administrativ-teritoriale ar fi dobândit statut de organ central.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

16. În raport cu întrebarea cu care a fost sesizată instanța supremă în prezentul dosar nu a fost necesară consultarea jurisprudenței instanțelor naționale.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

17. În ce privește jurisprudența Curții Constituționale prezintă relevanță în cauză paragrafele 25 și 26 din Decizia nr. 850 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 14 aprilie 2020, și paragraful 45 din Decizia nr. 875 din 9 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 27 ianuarie 2021.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

18. Au fost identificate următoarele decizii care prezintă relevanță în raport cu obiectul sesizării: Decizia nr. 34 din 10 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 aprilie 2025; Decizia nr. 53 din 24 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 16 aprilie 2025.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

19. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

20. Admisibilitatea sesizării este circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței de urgență la prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

21. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

- existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță ori în calea de atac, dintre cele la care se referă art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;
- sesizarea să privească o chestiune de drept;
- soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

22. Evaluarea elementelor sesizării relevă întrunirea doar în parte a condițiilor de admisibilitate mai sus enunțate.

23. Astfel, sesizarea a fost formulată într-un litigiu având ca obiect obligarea la emiterea actelor administrative și plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, înscriindu-se, așadar, în domeniul specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

24. Cauza se află în curs de soluționare, în primă instanță, pe rolul Tribunalului Dâmbovița, în virtutea competenței legale conturate prin dispozițiile art. 269 din Codul muncii raportat la art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

25. Cât privește cea de-a doua condiție de admisibilitate din rândul celor anterior enunțate, ca sesizarea să privească o „chestiune de drept”, aceasta nu este îndeplinită.

26. În legătură cu acest din urmă aspect se observă că art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 are un conținut aproape identic cu cel al art. 519 din Codul de procedură civilă, distincția raportându-se la două condiții specifice acestuia din urmă, referitoare la noutatea chestiunii de drept și la titularul sesizării.

27. Prin urmare, văzând și norma de trimitere la prevederile Legii nr. 134/2010, republicată, din cuprinsul art. 4 al ordonanței de urgență anterior menționată, se constată că și în cazul mecanismului instituit în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 este pe deplin operantă noțiunea autonomă de „chestiune de drept”, prevăzută de Codul de procedură civilă și a cărei semnificație a fost conturată în jurisprudența constantă a Înaltei Curți referitoare la procedura prevăzută de dispozițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă.

28. Astfel, chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie veritabilă, în sensul ca întrebarea adresată instanței supreme să vizeze o problemă de drept reală, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune este discutabilă.

29. Mai mult decât atât, expunerea de motive din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 evocă nevoia clarificării, încă dintr-o fază incipientă (cea a judecării cauzelor în fond), a unor „chestiuni dificile de drept”, ceea ce consolidează concluzia necesității existenței unei chestiuni de drept veritabile, a cărei lămurire reclamă intervenția instanței supreme, în scopul rezolvării de principiu a acestora și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor deduse judecării.

30. În ce privește prima întrebare din cadrul sesizării se constată incidența celor statuate prin Decizia nr. 34 din 10 februarie 2025, prin care Înalta Curte de Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins ca inadmisibilă sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Dacă, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 31/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2020 privind trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme

Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului și pentru modificarea unor acte normative și trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne — M.A.I. în subordinea Guvernului, cu schimbarea titulaturii sale în «organ de specialitate al administrației publice centrale», salarii de bază al salariaților funcționari publici trebuia recalculat prin trecerea de la secțiunea II — Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale a anexei nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare «Administrație» la secțiunea I — Salarii pentru administrația publică centrală din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare?».

31. În esență, prin decizia menționată s-a reținut că Legea nr. 31/2021 a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020 care consacrase deja, inclusiv la nivelul reglementării cu rang de lege, faptul că Administrația Națională a Rezervelor de Stat reprezenta un organ de specialitate al administrației publice centrale, astfel cum se stabilise anterior prin Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale. S-a mai reținut că Legea nr. 31/2021 nu a conferit prin conținutul său normativ drepturi salariale noi funcționarilor publici din cadrul A.N.R.S.P.S. și structurilor sale subordonate, întrucât nu a modificat și nici nu a completat art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020.

32. Deși, prin Decizia nr. 34 din 10 februarie 2025, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a pronunțat asupra sesizării care îi privea pe funcționarii publici din cadrul A.N.R.S.P.S., raționamentul juridic este deopotrivă aplicabil, *mutatis mutandis*, și în prezenta sesizare, referitoare la salariații personal contractual.

33. Lipsa caracterului real pentru chestiunea de drept transmisă de Tribunalul Dâmbovița rezultă și din faptul că un simplu demers de cercetare a cadrului normativ asociat în mod direct problemei cu care a fost investit judecătorul fondului, prin cererea de chemare în judecată, permite identificarea dispozițiilor aplicabile, iar conținutul lor normativ nu se prezintă ca fiind incomplet sau neclar ori susceptibil de interpretări contradictorii, lipsind, așadar, potențialul de a genera practică neunitară.

34. În ce privește cea de-a doua întrebare formulată prin încheierea Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă se constată, de asemenea, că nu este îndeplinită condiția privind existența unei veritabile chestiuni de drept.

35. În acest sens este de remarcat că instanța de trimitere formulează întrebarea pornind de la o singură posibilă interpretare a prevederilor legale în discuție, potrivit căreia, în condițiile în care reclamantii îndeplinesc o funcție de execuție în cadrul unei unități teritoriale aflate în subordinea pârâtei, ar trebui să beneficieze de drepturile salariale pentru funcții similare cuprinse în capitolul II subcapitolul 1 secțiunea I — Salarii pentru personalul contractual din administrația publică centrală litera b) — Funcții de execuție din anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la Legea-cadru nr. 153/2017.

36. Totodată, jurisprudența Curții Constituționale menționată anterior relevă, la rândul ei, suficiente repere în sprijinul interpretării corecte a prevederilor legale care fac obiectul sesizării.

37. Astfel, prin Decizia Curții Constituționale nr. 850 din 12 decembrie 2019, Curtea Constituțională, respingând excepția invocată, a reținut următoarele: „25. În raport cu aceste considerente, Curtea reține că instituirea prin prevederile de lege criticate a unor reguli diferite aplicabile diferitelor categorii

de personal plătit din fonduri publice nu constituie o discriminare. Opțiunea legiuitorului pentru stabilirea unui tratament juridic diferențiat sub aspectul salarizării între funcționarii publici din administrația publică centrală și cei din unitățile teritoriale este justificată având în vedere că atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate pot fi diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare. Prin urmare, existența unor diferențe în ceea ce privește salarizarea este în mod obiectiv justificată, legiuitorul urmărind eliminarea dezechilibrelor și a disfuncționalităților existente în sistemul public de salarizare. Astfel, prevederile art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 instituie principiul ierarhizării sistemului de salarizare, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, iar cele ale art. 6 lit. h) din legea-cadru consacră principiul sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat. 26. În consecință, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reprezintă expresia opțiunii legiuitorului în materia personalului plătit din fonduri publice, justificată în raport cu situația diferită a celor două categorii de personal vizate de ipotezele normelor juridice, fără a încălca principiul egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 din Constituție.”

38. De asemenea, prin Decizia nr. 875 din 9 decembrie 2020, instanța de contencios constituțional a reținut că: „45. (...) egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic. Per a contrario, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat. Situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie însă să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003; Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006; Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011; Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014). Când criteriul în funcție de care își găsește aplicarea un regim juridic sau altul are caracter obiectiv și rezonabil, și nu subiectiv și arbitrar, fiind constituit de o anumită situație prevăzută de ipoteza normei, și nu de apartenența sau de o calitate a persoanei, privitor la care își găsește aplicare, așadar *intuitu personae*, nu există temei pentru calificarea reglementării deduse controlului ca fiind discriminatorie, deci contrară normei constituționale de referință (Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005).”

39. În cele din urmă, se vor avea în vedere și considerentele Deciziei nr. 53 din 24 februarie 2025, prin care Înalta Curte de Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: „Dacă, prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prevederile lit. A pct. I capitolul I din anexa nr. VIII la aceeași lege se aplică și personalului ce deține calitatea de funcționar public în cadrul unei unități teritoriale a Administrației Naționale a Rezervelor de

Stat și Probleme Speciale sau, din contră, doar celui din cadrul aparatului central al autorității publice respective.”

40. În concluzie, sesizarea vizând pronunțarea unei hotărâri prealabile nu îndeplinește condiția de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, prevăzută de art. 2 din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 62/2024, în înțelesul dat acesteia conform jurisprudenței consolidate a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că, nefiind întrunite toate condițiile legale, sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.659/120/2024 este inadmisibilă.

41. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.659/120/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

a) dacă odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 31/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2020 privind trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului și pentru modificarea unor acte normative și trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Guvernului, cu schimbarea titulaturii sale în „organ de specialitate al administrației publice centrale”, salariul de bază al salariaților personal contractual trebuia recalculat prin trecerea la capitolul II subcapitolul 1 secțiunea I — Salarii pentru personalul contractual din administrația publică centrală litera b) — Funcții de execuție din anexa VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

b) dacă recalcularea trebuia efectuată prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul stabilirii nivelului de salarizare al personalului contractual încadrat în cadrul unei unități teritoriale la nivelul salariului în plată pentru o funcție similară din cadrul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Aparat propriu, Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Serviciul pentru Probleme Speciale Ilfov și Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Serviciul pentru Probleme Speciale București.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 5 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Raluca Emilia Leote

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

